

Tekstane til Frimenn

CD 2012

1 De nære ting

Ditt sinn monne flyve så vide omkring.
Det er som du glemmer de nære ting.
Det er som du aldri en time har fred,
du lengter bestandig et annet sted.

Du syns dine dager er usle og grå.
Hva er det du søker? Hva venter du på?
Når aldri du unner deg rast eller ro,
kan ingen ting vokse, og intet gro.

Gå inn i din stue. Hvor liten den er,
så rommer den noe ditt hjerte har kjær.
På ropet i skogen skal ingen få svar.
Finn veien tilbake til det du har.

Den lykken du søker bak blånende fjell
kan hende du alltid har eiet den selv.
Du skal ikke jage i hvileløs ring,
men lær deg å elske de nære ting.

Tekst: Arne Paasche Aasen
Tone: Kurt Foss / Reidar Bø

2 Sjømannen og stjernen

Hør min sang du klare aftenstjerne
du som funkler høyt på himlen blå
Ta en hilsen med deg til det fjerne
hjem til den jeg alltid tenker på

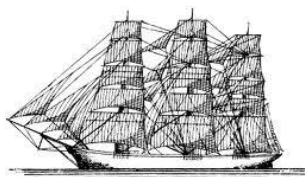
Vi fra Norges lyse bølgers skare
satte kursen mot det store hav
Stevnet over stolten sjø og vove
hvor så mang en sjømann fant sin grav

Når mot kveld jeg sitter her på dekket
etter dagens møye og besvær
Går min tanke hjem med fugletrekket
til den piken som jeg har så kjær

I min lengsel har den trøst jeg funnet
at hun stoler fullt og fast på meg
I den lille fiskerby ved sundet
vet jeg at hun lengter slik som jeg

Derfor ber jeg deg min aftenstjerne
Når ditt milde lys du sender meg
Lys da også for min hjertes kjære
Og bring bud om trofast kjærlighet.

Tekst: Jesper
Melodi: Bror Karlsen

3 Blåveispiken

Jeg går og rusler på Ringerike,
på stille stier jeg sjelden går.
Da kommer mot meg en liten pike,
en lubben unge på fem, seks år.

Hun bærer blåveis i sine hender,
den første hilsen fra vårens muld,
hun møter meg som en venn hun kjenner
og står og smiler så tillitsfull.

Hun spør meg barnslig om jeg vil ha dem
for hun har plukket dem nettopp nå.
Så hvis jeg vil, kan jeg bare ta dem
si'r hennes øyne, de store blå.

Så rik en gave har ingen gitt meg
som denne dunbløte barnehånd,
Hun får no'n øre så hun kan kjøpe
litt sjokkolade og dropps og sånn.

Hun løper fra meg med takk i blikket,
hun danser lykkelig på vårens vei,
hun løper fra meg men aner ikke
at det var hun som var god mot meg.

Tekst: Arne Paasche Aasen
Melodi: Kurt Foss/Reidar Bø

4 Skurdonn

Nå står åkeren med gylne aks mot skurden.
Skuggane vert lange bakom steingardsmuren.
Hausten er komen. Og kvelden
mørknar mot nattstille fred.

I boka står eit minne om ein sommar
og vinteren har kome ganske nær.
I handa mi – ein tust med visna blommar
frå ljose dagar saman med dei som eg hadde kjær.

Det er tid for sigd som ventar på si grøda,
og ein sommar stablast inn i la på løa.
Hausten er komen. Og kvelden
mørknar mot nattstille fred.

Kvelden kviskrar mjukt om julenattas under.
Og eit frø ligg ventande i mold og blunder.
Solmogna, kvilande voner
voggar meg varleg i svev'n.

Ei morgonvakning stig i draumevyer
med vårsol over nypløygd åkerland
der me går saman under morgonskyer
mot fulljos dag i svale blomlehagar hand i hand.

Frøet lengtar mot eit solvarmt vagningsunder
for kvar von som drøymande i molda blunder.
Solmogna, kvilande voner
voggar meg varleg i svev'n.

Tekst: Tobias Skretting
Melodi: Larry Russel

5 Barndomshjemmet

Der hvor åkrene står bølgende i vinden,
og hvor granskog suser mørkegrønn bak dem,
står den vesle røde stuen bortved grinden
som i svundne tider var mitt barndomshjem.
Det var sol og sommer i de grønne hager,
da som attenåring jeg der hjemme var.
Ja, de minner som en har fra gamle dager,
er de beste og de vakreste en har.

Refreng:

Ifra landet her i Vesten tanken glider
hjem til kjære Gamlelandet nå og da.
Skjønt det nå er svunnet, mange lange tider,
barndomshjemmet har jeg aldri glømt enda.

Jeg er gammel, og nå lever jeg på minnet
om mitt hjem og mine drømmers tilfluktssted.
Alt som dengang brukte fengsle barnesinnet,
står så klart for meg i stuens stille fred.
Der foreldrene meg gav hva jeg begjærte,
jeg forstod det kanskje først da jeg ble stor.
Og en nøysom livets glede de meg lærte,
Nå er begge borte, - både far og mor.
Tekst: Magnus Bostrup Landstad (1876-1956)
Melodi: Paul Dresser

6 Min julesang

Det går eit stille tog på løynde stier
mot Betlehem og barnet i ein stall,
der englar syng om fred, og våpna tier
kring krubba under stjernehimelhall.

Kor: Eit ljøs ifrå det høge gjestar verda
som morgonsola på ein mørklagd veg.
Ei lykt for foten på den tronge ferda
mot fred og fagnad styrer mine steg.

I draumen kan eg følgja pilgrimsferda
til ljuset frå mi eiga stjernesol.
Og saman der med lovsongskoret vera
på marka i den aller første jol.

Her i min kvardag lyser og ei stjerne
som viser vegen der eg trygt kan gå,
som leier fram mot målet i det fjerne
sjølv om eg berre steg for steg kan sjå.

Når kvelden mørknar etter jordlivs dagar,
skal stjerna stå i ro over mi seng
og syna leia fram til fredens hagar
der eg vert boren inn på engleveng.

Tekst: Tobias Skretting
Melodi: Erland Dahlgren

7 Når det blomster i Hardanger

Inn mellom fjorder og snekleddede fjell,
ligger Hardanger så skjønn.
Kveldsolen sender sitt siste farvel,
hyller alt inn i en drøm.

Refreng: Når det blomstrer i Hardanger
finns det ingen plass på jord,
som har slike vakre farger
når alt står i blomsterflor.
Mellom fjord og høye fjelle,
nedi dype dal og li.
Når det blomstrer i Hardanger
er det atter sommertid.

Tekst og melodi: Willy Schikora

8 Kveld på Jæren

Nå stilnar dagen og skuming fell
frå bakkane under låge fjell.
Ut over gardstun og bustadfelt
skal natta snart spennu ut sitt telt.

Den svale kvelden kjem stille ned
i lune stover med salmefred.
Og arbeidsnevane faldar seg
i takksam kvild etter trøytt steg.
Nå tagnar bølga mot stranda inn
og skarven kviler på steinen sin.
Det doggar stilt over mark og eng
og natta lokkar med mjuke seng.

Så søv me trygt i vår eiga bygd
kvart liv som her fekk si kvardagstrygd.
Og blomen lukkar sitt augneblad,
i morgon vaknar han ny og glad.

Tekst: Tobias Skretting
Melodi: Norsk folketone

9 O Jesus du som fyller alt i alle

O Jesus du som fyller alt i alle
som rik på miskunhet og nåde er
Jeg lik Maria for din fot vil falle
for intet hvilested er skjønt som der.
Min Frelser kjær, ditt skjønne navn jeg nevner,
ifra mitt hjertes dyp jeg priser deg.
Og alle tvilens mørke skyer revner
din nådesol skal gjennomstråle meg.

Jeg er jo skjult i dine sår og vunder
ditt ord nu er blitt lykte for min fot.
Når du meg fører inn i prøvens stunder
din Hellig Ånd skal gi meg kraft og mot.
La ilden alltid i mitt hjerte brenne
fyll du meg mere med din kjærlighet
så jeg igjen kan andre sjeler tenne
i brann for deg som skjenger liv og fred.

Jeg intet annet ønske har på ferden
enn blott å være deg et ærens kar.
At jeg må være lys og salt i verden
og skinne som en stjerne ren og klar.
Du er mitt alt, o Jesus, du er livet,
hva enn meg møter, du min lovsang er.
Du har jo himlens herlighet meg givet.
I evighet skal jeg få være der.

Tekst og melodi: Aage Samuelsen

10 Det finns en källa

En kvinna kom till brunnen för att få sin kruka fylld,
hennes liv var helt förfelad och hjärta fyllt av synd.
Där fick hon möta Jesus som sa: "Din synd jag ser,
men drick av Livets vatten du törstar aldrig mer."

Kor:

Det finns en källa, från Gud den flöder fram.
Det finns ett vatten, Guds kärlek är dess namn.
Drick av det vattnet och evigt liv du får.
Det finns en källa, från Golgata den går.

Det kom ett dån från himlen som när stormvind drar
förbi,

det fyllde hela rummet och gav den mot och frid.
Profeten hadde lovat att Anden komma skall,
från djupet av ditt innre skall källan flöda fram.

Svensk tekst: Florence Dyberg og Mikael Järlestrand

Refreng: Swante Bengtson

Melodi: David & Nax Sapp

11 I den stille klare morgon

I den stille, klare morgen, som når dagen travlest er,
og ved soleglad med kveldens milde vind,
i den tause midnattstime, og ved månens bleke skjær,
jeg vil lytte etter lyden av hans trinn.

Kor:

Se, han kommer! Jesus kommer!
Fikentreet varsler sommer,
vår forløsningstid kommer!
Jeg vil lytte etter lyden av hans trinn.

Jeg har hørt hans trette trinn på Galileas fjell og vang,
og ved Kedron da han gikk i hagen inn,
jeg har sett ham sorgtung vandre opp til Golgata sin gang,
og følt sorgen under lyden av hans trinn.

Se, han kommer, han som alle verdens floker løse kan,
Fredens morgen uten skyer bryter inn!
Ja, han kommer for å sette alle ting i rette stand!
Jeg vil lytte etter lyden av hans trinn.

Tekst: Henry Albert Tandberg 1928

Melodi: James M. Black

12 Barnatro

Har du kvar din barnatro
ifrån hemmets lugna bo?
Kan du bedja än, som förr du alltid bad:
"Gud som haver barnen kär,
se till mig som liten är".
Gamla mor då känner sig så nöjd och glad.

Kor: Barnatro, barnatro,
till himmelen du är en gyllne bro!
Barnatro, barnatro,
till himmelen du är en gyllne bro!

Du har kanske vandrat kring
runt kring hela jordens ring,
och i fjärran land du sökt att lyckan nå.
Du har gråtit mången gång,
då du hört en gammal sång,
som du minnes ifrån hemmets lugna vrå.

Likt en seglare i hamn
blev du lugn i modersfamn,
då hon smekte dig och sjöng om himlens land.
Hennes stämma blev så varm,
när du låg vid hennes barm,
hon din framtid lade tryggt i änglars hand.

Du blir lycklig liksom förr,
om du öppnar hjärtats dörr,
barnaårens sällhet åter bliver din.
Uti himmelen blir fröjd,
och du själv blir glad och nöjd.
Du kan sjunga se'n med jubel i ditt sinn:

Tekst og melodi: Einar Westling, Sverige (1896-1971)

13 Som en trast uti furuskogen

Som en trast uti furuskogen
Jag ville sjunga dagen lång.
Ville sjunga så glad ock trogen,
lindre sorgen med hjärtas song.
Ville sjunga om Jesus kär,
sjunga om huru god han er.
Sedan lyfter jag hvite vingen,
lyfter vingen ock ilar hem.

Som en blomma på ängens tuva,
jag dofta vil til Guds behag.
Viska trøstande ord så djuva,
til de arma på nødens dag.
Gärna vissner jag ock forgår,
blott min Jesus jag tjena får.
Sedan føres jag bort av vinden,
bort av vinden ock ilar hem.

Som en stjerna i vinterkvellen,
jag lysa vil de vilsna hem.
Lysa inn i de låga tjellen,
vänligt vinka Guds frid til dem.
Sen jag sluknar i jordens natt,
mange gløømmer var stjärnan satt.
Men däruppe i faderhuset,
skal jag stråla i høgreljus.

Tekst: Eric Mauritz Bergquist

Melodi: Johannes Alfred Hultmann

14 Det gryr mot dag

Det gryr mot dag, og natten er snart omme.
En evig glede venter Jesu Kristi brud.
En evig morgen uten skyer snart vil komme.
Da er vi hjemme og skuer Gud.

Kor: Ja, samlingsdagen nå snarlig kommer.
Vi kjenner tiden at den er nær.
Og mens vi venter en evig sommer,
vi syng vil om Jesus Frelseren kjær.

Det gryr mot dag, se oppad frelste skare.
Snart morgestjernen lyser fram på himlens hvelv.
Fra trengselsnatten hjem til himlen skal vi fare.
Fra jorden hentes av Herren selv.

Det gryr mot dag og vi skal åpenbares,
med Han i herlighet og Jesus Kristus se.
Og Gud har lovet at for Ham vi skal bevarer.
Til dagen kommer i herlighet.

Ukjent komponist og teksforfatter.

15 Våg å stå som Daniel

Sett deg for et hellig mål,
åpent det bekjenn!
Stå i rekken fast som stål
og kjemp som Daniels menn.

Kor: Våg å stå som Daniel,
hjelp fra himlen vent!
Fatt som han et hellig forsett,
Gjør det fritt bekjent.

Feige sjeler mistet har
håp om himmelen.
De ei korsets banner bar
og stred som Daniels menn.

Stolte kjemper styrtet om,
falt i døden hen
om dem rett i møte kom
en flokk av Daniels menn.

Tross da Satan og hans makt,
løft ditt banner venn!
Seirens krone er henlagt
til alle Daniels menn.

Tekst og melodi: Philip Paul Bliss 1873

Norsk tekst: Elevation Heede 1875

16 Å glede stor

Å glede stor som Herren gir alt her på denne jord:
Hans nåde også barnets blir, det mettes ved hans ord.
Vi gledes hvert minutt som går,
og nåden ingen ende får.
∴ Halleluja ∴ vår Gud.

Det er så godt å elske Gud, han kan vår sak forstå.
Så godt å være Kristi brud og fast i nåden stå.
Når verdens glede ende får,
all himlens fryd tilbake står.
∴ Halleluja ∴ vår Gud.

Vel blir det mørke mangen gang, ei solen skinner jevnt.
Vel kan vi merke tidens tvang, men ett er dog bestemt:
Det blir ei mørkt i himmelen,
og reisen, hva betyr vel den ?
∴ Halleluja ∴ vår Gud.

Er det så salig endog her å være Jesu venn.
Hva skal det ikke da bli der en gang i himmelen ?
Vi gledes hvert minutt som går,
og gleden aldri ende får.
∴ Halleluja ∴ vår Gud

Tekst: Nils Frykmann (1842-1911)

Melodi: Fredrik Engelke (1848-1906)

17 Ovan där

Prövingar vi möta får, ock vi ofta ej förstår
Herrens vägar, när han önskar att vi himmelen skall nå
Sina barn han leder här genom sorger och besvär
Vi förstår hans vägar bättre ovan där.

Kor: Ovan där randas morgonen,
och där hemma samlas helgonen
Vi skall då förtälja om vår resa här
Vi förstår hans vägar bättre ovan där.

Här vi känner brist och nöd, saknar ofta hjälp och stöd,
trötta anden hungrar, törstar under ökenfärden här.
Men vi tror på herren Gud, litar helt uppå hans bud.
Vi förstår hans vägar bättre ovan där.

Frestar'n lägger ut försåt, snaror på vår levnadsstråt,
hjärtat gråter för vart fåfångt ord och tanklös gärning här.
Och i prövingarnas ugn är ej lätt att vara lugn.
Vi förstår hans vägar bättre ovan där.

Tekst og melodi: Charles A. Tindley

Originaltittel: We'll understand it better by and by

Svensk tekst: Ivar Lindestad

